

EXPUNERE DE MOTIVE

la Legea privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România

Odată cu reinstaurarea democrației în țara noastră, învățământul universitar în profilul psihologic a fost reluat, după o întrerupere de 17 ani.

Creșterea deosebit de mare a numărului de absolvenți cu diplomă de licență în specialități ale psihologiei a fost, pe de o parte, rezultatul lipsei acute de specialiști în psihologie cu care se confrunta societatea românească și, pe de altă parte, de amplificarea cerințelor de asistență psihologică în toate domeniile vieții economico-sociale a țării.

Datorită caracteristicilor ei legate de dificultatea și responsabilitatea crescută pe care o implică intervenția asupra omului în diferite ipostaze ale vieții și activității sale, activitatea în domeniul psihologiei impune cu necesitate existența unui act normativ cu putere de lege, care să reglementeze accesul la diferitele domenii ale activității de psihologie aplicată, controlul instrumentelor de investigație psihologică, responsabilitățile deciziilor luate ca urmare a unei intervenții psihologice asupra diferitelor categorii de populație, etc.

Acest act normativ este necesar în condițiile în care se constată existența a numeroase cazuri de practicare a psihologiei de către persoane fără pregătirea de specialitate necesară, a existenței unor instrumente de investigație care nu respectă cerințele profesionale elementare ale domeniului, a practicării unor intervenții inadecvate sau greșite asupra persoanelor asistate psihologic etc. Aceste aspecte negative atrag după ele consecințe grave asupra statutului social, profesional, familial al subiecților investigați, pot dăuna echilibrului psihic al acestora, aducând daune extrem de grave individului și societății în ansamblul ei.

Legislația existentă, prin care sunt reglementate unele aspecte ale asistenței psihologice în diferite domenii ale vieții economico-sociale, nu reușește să clarifice latura profesională, metodologică a psihologiei din țara noastră și uneori permite ingerința unor specialiști din alte domenii în exercitarea profesiei de psiholog.

Totodată, există numeroase domenii în care activitatea psihologică incumbă o mare responsabilitate morală, socială și materială, fiind cunoscut rolul esențial al omului în oricare dintre domeniile vieții economice, sociale, culturale ale

unei națiuni, cerințele primordiale ale respectării onoarei și demnității umane, aspecte asupra cărora psihologia se adresează prin excelență.

Prezenta lege stabilește cine și cum poate să exercite activitatea de psiholog cu drept de liberă practică, cum se organizează controlul acestei activități, responsabilitățile personale ale psihologilor, precum și condițiile în care aceștia pot fi protejați și coordonați în exercitarea activităților, aspecte care depășesc aria de competență a unei asociații profesionale.

Prezenta lege ține cont de legile existente în diferitele domenii în care activează psihologii și se înscrie pe linia delimitării standardelor ocupaționale ale diferitelor profesii, în conformitate cu reglementări similare cu cele existente în țările Uniunii Europene, adaptate specificului țării noastre.

Prezenta lege este rezultatul unei preocupări de lungă durată a psihologilor din mediul universitar și aplicativ, fiind, în forma actuală, acceptată de conducerea Asociației Psihologilor din România, singurul for național reprezentativ recunoscut pe plan internațional.

Față de cele prezentate mai sus, Parlamentul României a adoptat Legea privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România.